

Reactie op internetconsultatie wetsvoorstel beschikking bij overgang van onderneming

Periode internetconsultatie : 29 mei tot en met 26 juni 2020

Datum reactie : 2 juni 2020

De huidige praktijk

Anders dan de in de Memorie van Toelichting is gesteld, is de besluitvorming bij de uitvoering van uitkeringen krachtens de ZW- en WGA ten aanzien van publiek- en privaat verzekerde werkgevers, alsmede de procedures van werkgevers tegen dergelijke besluiten, meer divers.

De bezwaren van werkgevers tegen uitkeringsbesluiten van het UWV richten zich voornamelijk tegen:

- a. Toerekening van een ZW- en/of WGA-uitkering.
Anders dan de in de Memorie van Toelichting is gesteld, stuurt het UWV ook uitkeringsbesluiten aan publiek verzekerde werkgevers, welke toezending volgens de uitspraak d.d. 4 juli 2018, nummer ECLI:NL:CRVB:2018:2030, rechtsoverweging 2.3, tevens als een besluit tot toerekening van een uitkering ZW/WGA moet worden beschouwd. Het bezwaar kan zijn dat er geen overgang van onderneming is, maar ook dat de ZW-uitkering onder de no-risk polis valt of dat een WGA- een IVA-uitkering moet zijn (geen toerekening).
- b. Inhoudelijke bezwaren tegen een ZW- en/of WGA-uitkering.
Dit kan zijn omdat de werkgever meent dat er geen recht op een uitkering bestaat (volledige toetsing medisch/arbeidsdeskundige beoordeling) of de hoogte van de uitkering niet juist is vastgesteld.
- c. Het verhaal van een ZW-of WGA-uitkering op een werkgever.
Anders dan de Memorie van Toelichting suggereert, kan het UWV sinds 1 januari 2020 krachtens artikel 84, lid 7, van de WIA ook een WIA-uitkering op een publiek verzekerde werkgever verhalen, indien die publiek verzekerde werkgever de onderneming van een eigenrisicodrager WGA heeft overgenomen. Die publiek verzekerde werkgever krijgt zowel met verhaal van het UWV als met een beschikking gedifferentieerde premie Werkhervattingskas van het UWV te maken. Het verhaal van uitkeringen, inclusief de toerekening van die uitkeringen, door het UWV is om die reden niet beperkt tot eigenrisicodragers ZW en/of WGA.

De bezwaren van werkgevers tegen premiebeschikkingen van de Belastingdienst richten zich voornamelijk tegen:

- d. Toerekening van een ZW- en/of WGA-uitkering aan de gedifferentieerde premie Werkhervattingskas.
- e. Het bezwaar kan zijn dat er geen of een gedeeltelijke overgang van onderneming, al dan niet van een overdrager die eigenrisicodrager en/of al dan niet na een faillissement, aan de orde was. Indien het UWV geen rechtens onaantastbare uitkeringsbesluiten aan de (juiste) werkgever bekend heeft gemaakt, zal de Belastingdienst ook moeten uitsluiten dat de ZW-uitkering bijv. onder de no-risk polis valt of dat een WGA- een IVA-uitkering moet zijn en niet aan de gedifferentieerde premie mag worden toegerekend (dit is relevant iets anders dan een bezwaar dat de uitkering ten onrechte of voor een te hoog bedrag zou zijn toegekend). Zie de uitspraak d.d. 27 augustus 2019, nummer ECLI:NL:GHARL:2019:7008, van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden. Daarnaast kunnen uitkeringen, bijvoorbeeld voor 1 januari 2012 ingegane uitkeringen WGA-flex, ten onrechte aan de gedifferentieerde premie Werkhervattingskas zijn toegerekend. Ik laat onjuiste premielonen op dit moment als bezwaar even buiten beschouwing. De combinatie privaat- en publiek verzekerde werkgever bij een overgang van onderneming, alsmede het feit dat de Belastingdienst overgangen van onderneming niet onderzoekt maar in de administratie opneemt louter aan de hand van een meldingsformulier zonder onderliggende bescheiden, zorgt voor vele (onnodige) procedures.

- f. De uitspraak d.d. 4 december 2019, nummer ECLI:NL:CRVB:2019:3920, van de Centrale Raad van Beroep, impliceert dat de overgang van een deel van de onderneming niet volledig en rechtstreeks afhankelijk mag worden gesteld van een overgang van een deel van een onderneming als bedoeld in artikel 7:662 BW.

Het voorstaande heeft als gevolg dat een werkgever meerdere verschillende bezwaar- en beroepsprocedures tegen meerdere besluiten en/of beschikkingen van het UWV en/of Belastingdienst moet voeren met alle bijbehorende kosten van rechtsbijstand die werkgevers, bij winst in de procedure, slechts ten dele krijgen vergoed.

Het wetsvoorstel beschikking bij overgang van onderneming

Zoals ik het zie, voegt het wetsvoorstel aan het geheel van bestaande procedures een nieuwe procedure toe, namelijk een aparte procedure met betrekking tot het deelonderwerp overgang van onderneming, al dan niet na een faillissement, met dien verstande dat over dit deelonderwerp alleen bij de Belastingdienst wordt geprocedeerd. De memorie van Toelichting geeft geen juist beeld van de bestaande praktijk en lost het moeten voeren van meerdere procedures bij meerdere instanties met bijbehorende hoge kosten voor rechtsbijstand niet op.

Daaraan wordt thans ook toegevoegd dat een, al dan niet failliet verklaarde, partij – die geen belanghebbende is bij de premiebeschikking – thans (in welke hoedanigheid en met wel materieel belang?) moet worden ‘opgespoord’ en ook een melding omtrent de overdracht van (een deel van) de onderneming aan de Belastingdienst moet doen. Wat gebeurt er als de, al dan niet failliet verklaarde, overdrager die melding niet doet?

Is er dan geen overgang van onderneming, al dan niet na faillissement, als bedoeld in dit wetsvoorstel?

Artikel 38ab beperkt zich ten onrechte tot een overgang van onderneming als bedoeld in artikel 7:662 BW. Ten eerste ziet artikel 38ab niet toe op een ‘dergelijke overgang na faillissement’ en wordt geen uitvoering gegeven aan de uitspraak d.d. 4 december 2019, nummer ECLI:NL:CRVB:2019:3920, van de Centrale Raad van Beroep inzake de andere normen dan in artikel 7:662 BW bij de overgang van een deel van de onderneming.

De vermelding in de Memorie van Toelichting dat de Belastingdienst over een overgang van onderneming een beschikking neemt en ‘het UWV de Belastingdienst volgt’, lijkt ook in strijd met artikel 39, lid 9, van de Wfsv, waarin is bepaald dat de Belastingdienst een beschikking neemt ‘gehoord en in overeenstemming met het UWV’, dus de tegenovergestelde situatie als bedoeld in het wetsvoorstel.

Op grond van het voorstaande kan ik het wetsvoorstel niet onderschrijven.

Het wetsvoorstel is geen vereenvoudiging van de bestaande praktijk en maakt meldingen, met name van failliet verklaarde werkgevers bij een doorstart na faillissement, meer complex of zelfs onuitvoerbaar.

Bij het wetsvoorstel zijn dan ook geen uitvoeringstoetsen van het UWV en/of de Belastingdienst gevoegd.

Indien het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid dat wenst, ben ik bereid om deze reactie toe te lichten en mee te denken over oplossingen voor werkgevers en uitvoeringsinstanties bij deze problematiek.